

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3114/2025
26.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца BDF Sistem Plus ДОО Београд, чији је пуномоћник Дејан Симић, адвокат у ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 568/2024 од 13.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

II УСВАЈА СЕ ревизија и **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Вишег суда у Новом Пазару Гж 568/2024 од 13.11.2024. године и пресуда Основног суда у Новом Пазару П 1235/23 од 28.03.2024. године тако што се одржава на снази решење о извршењу јавног извршитеља Мила Дурутовића из ... И Ивк 93/21 од 22.02.2021. године, у обавезујућем делу у целости, за износ дуга од 750,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.12.2019. године па до коначне исплате, за износ од 7.200,00 динара на име састава предлога за извршење и за износ од 3.412,80 динара на име трошкова извршног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени АА из ... да тужиоцу BDF Sistem Plus ДОО Београд накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1235/23 од 28.03.2024. године одбијен је тужбени захтев тужиоца па је укинута решење о извршењу јавног извршитеља Мила Дурутовића из ... И Ивк 93/21 од 22.02.2021. године у обавезујућем делу у целости, за износ дуга од 750,00 динара са законском затезном каматом почев од

15.12.2019. године па до коначне исплате и иза износ од 7.200,00 динара на име састава предлога за извршење, као и за износ од 3.412,80 динара на име трошкова извршног поступка. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 568/2024 од 13.11.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Новом Пазару.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе. У прилог наводима да је потребно уједначавање судске праксе тужилац је приложио решење Врховног касационог суда Рев 9511/22 од 29.12.2022. године и одлуку Уставног суда Уж 1061/2021 од 29.06.2023. године.

Испитујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да је у конкретном случају потребно дозволити одлучивање о ревизији тужиоца ради тумачења института застарелости у вези са Уредбом о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године и уједначавања судске праксе о том питању.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама навода ревизије, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Пазар је дана 06.12.2019. године издао овде туженом дневну паркинг карту, са роком уплате до 14.12.2019. године на износ од 750,00 динара. Тужени није платио издату паркинг карту. Тужилац и ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Пазар закључили су уговор о цесији дана 17.07.2020. године којим су тужиоцу као цесионару уступљена сва доспела ненаплаћена потраживања цедента, између осталог и потраживање према туженом по основу издате дневне паркинг карте. Тужилац је туженом дана 31.07.2020. године упутио обавештење о уступању потраживања, а потом као извршни поверилац дана 27.01.2021. године поднео против туженог предлог за извршење на основу веродостојне исправе. Решењем о извршењу јавног извршитеља Мила Дурутовића из ... И Ивк 93/21 од 22.02.2021. године обавезан је тужени као извршни дужник да тужиоцу као извршном повериоцу на име потраживања по основу комуналних и сличних услуга плати износ од 750,00 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 15.12.2019. године па до коначне исплате, 7.200,00 динара на име састава предлога за извршење и износ од 3.412,80 динара на име трошкова извршног поступка. По приговору туженог као извршног дужника поступак је настављен у парници.

Нижестепени судови одбили су тужбени захтев тужиоца за исплату дуга налазећи да је његово потраживање застарело, односно да је основан приговор застарелости истакнут од стране туженог као дужника. Нижестепени судови су становишта да је предметно потраживање тужиоца настало дана 06.12.2019. године, а доспело 14.12.2019. године, док је предлог за извршење поднет 27.01.2021. године. Имајући наведено у виду, предметно потраживање тужиоца на име комуналне услуге је застарело у смислу одредбе члана 378. ЗОО. Нижестепени судови налазе да у конкретном случају нема места примени Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године јер се наведена Уредба не односи на рокове застарелости који су по својој природи материјалноправни рокови, прописани и регулисани Законом о облигационим односима.

Врховни суд не прихвата изнето правно становиште нижестепених судава у погледу оцене основаности приговора застарелости потраживања.

Предметно потраживање је настало 06.12.2019. године, а доспело на наплату 14.12.2019. године. Рок застарелости почео је да тече 15.12.2019. године у смислу одредбе члана 361. став 1. ЗОО. У Републици Србији је Одлуком о проглашењу ванредног стања проглашено ванредно стање 15.03.2020. године, које је трајало до 06. маја 2020. године услед пандемије заразне болести Covid – 19. Влада Републике Србије је 20. марта 2020. године донела Уредбу о роковима у судским поступцима за време ванредног стања. Сагласно одредбама Уредбе, рокови за подношење тужби и покретање поступака, као и за изјавивање правних лекова и предузимање других процесних радњи у судским поступцима, престају да теку за време ванредног стања. У зависности од тога да ли је њихов ток започео или није, настављали су се или су започињали да теку од дана укидања ванредног стања, односно од 06. маја 2020. године. У конкретном случају рок застарелости потраживања тужиоца, који је почео да тече 15.12.2019. године, престао је да тече проглашењем ванредног стања дана 15. марта 2020. године и није текао до окончања ванредног стања 06. маја 2020. године. У складу са одредбама Уредбе, након укидања ванредног стања, рок застарелости је наставио да тече. То значи да је у наведеном периоду трајања ванредног стања дошло до застоја застарелости у погледу рокова у смислу одредбе чл.383. ЗОО, која предвиђа да застаревање не тече за све време за које повериоцу није било могуће због несавладивих препрека да судским путем захтева испуњење обавезе. Време које је истекло пре заустављања рачуна се у законом одређени рок за застарелост, у складу са одредбом члана 384. став 2. ЗОО. Како од окончања ванредног стања, односно од 06. маја 2020. године, до дана подношења предлога за извршење 27.01.2021. године, са урачунавањем протеклог рока до проглашења ванредног стања, није протекао потребни остатак једногодишњег рок застарелости прописан одредбом члана 378. ЗОО, следи да потраживање тужиоца није застарело.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП преиначио нижестепену одлуку и усвојио тужбени захтев тужиоца, те одржао на снази решење о извршењу јавног извршитеља у обавезујућем делу, у складу са одредбом члана 460 ст. 4 ЗПП.

Како је тужилац према преиначеној пресуди успео у спору, преиначена је и одлука о трошковима поступка применом одредбе чл. 165 ст. 2 ЗПП, у вези одредбе чл. 153 ст. 1 ЗПП. Тужилац има право на накнаду нужних трошкова за вођење парнице и то за приступ на једно одржано рочиште за главну расправу у износу од 13.500,00

динара и за састав жалбе на првостепену пресуду у износу од 18.000,00 динара, у складу са важећом Тарофом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Тужиоцу нису признати трошкови судских такси у првостепеном и другостепеном поступку јер за накнаду тих трошкова није поставио опредељен захтев у складу са одредбом чл. 163 ст. 2 ЗПП. Тужиоцу није признато ни увећање трошкова по основу ПДВ-а. Адвокат који је обвезник пореза на додату вредност има право да дода припадајући порез на додату вредност на извршени обрачун награде и трошкова, сагласно одредби чл. 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Међутим, адвокат који заступа правно лице дужан је да, поред доказа о томе да је обвезник ПДВ-а, достави и рачун за пружене адвокатске услуге, у складу са Законом о порезу на додату вредност. Како пуномоћник тужиоца није приложио рачун за извршене услуге, нема право на увећање трошкова по основу ПДВ-а.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП, у вези одредбе чл. 165 ст. 2 ЗПП.

Тужиоцу су признати и трошкови ревизијског поступка будући да је успео у поступку по ревизији. Тужилац има право на опредељене трошкове ревизијског поступка за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара, по важећој АТ.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић